

April 2010 - Bloesem in de Betuwe

Was het nu Veenendaal of Rhenen waar we verzamelden? Dat maakt niet uit want het was er prachtig. Een heel leuk restaurant met dito terras. In het groen en een dame die allervriendelijkst de ontvangst verzorgde.

Paul Laroy is er natuurlijk ook al want die heeft dit aangericht. Ook zijn ontvangst is hartverwarmend. Komt ook omdat de zon daarbij helpt.

Onderweg heb ik een paar motoren opgepikt. Ron, Evert en Sandra stonden te twifelen of ze wel of niet linksaf zouden gaan. Mijn Garmin was overtuigend dus ik zette door en meteen sloten zij aan. Wat het ook zo mooi maakte in Rhenen of Veenendaal was dat het parkeerterrein al snel voller en voller werd met motoren. Van allerlei pluimage. De trend tot dominantie van de BMW GS'en lijkt aan kentering onderhevig.

Vandaag is er een nieuw lid op een nieuwe motor. Motor rijbewijs gehaald vlak voor het pensioen. Voor mij geen onbekende, de berijder dan, Luuk Klemkerk. Daar heb ik mijn derde band examen nog bij afgelegd en al mijn kennis van het BOM moeten spuien. Dat gedeelte ging wel goed. De motor is een prachtige Honda VFR 1200F met alles erop en eraan. Wat een plaatje.

De as is uit de lucht verdwenen de indelingen komen weer een beetje overeen met de werkelijkheid. En coördinatie is instaat geweest om iedereen die zich had ingeschreven voor deze rit ook aanwezig te laten zijn. De verhalen wisselen van op je luie reet thuis zitten tot op je luie rit ergens op een buiten station te zitten.

Koffie en appelgebak worden geserveerd en behoren tot de betere soort. Penningmeester Hans zorgt voor de financiële afwikkeling. Zijn hand is weer voldoende genezen om de beurs te trekken en motor te rijden.

We zadelen op. Alle pensionados zijn er. Ook de jong gepensioneerde BWK's zijn goed vertegenwoordigd door Jaap en Martijn. Ik begin het idee te krijgen dat er overwegend gepensioneerden meerijden bij onze club. Er zijn ook wel actieve leden bij maar de terugkerende koppen zijn wel klaar met vliegen.

Deze rit zit qua organisatie in beide sferen, Paul vliegt nog maar Henk is nu ook officieel met pensioen. Samen hebben ze een mooie rit in elkaar gesleuteld. De Betuwe is natuurlijk prachtig deze tijd van het jaar. De bloesem van peren en appels is prachtig. Als je de bijen uit je helm en pak weet te houden is motorrijden nu leuk. We zijn op weg en genieten van elke bocht. Paul zet er een mooie vaart in en weet de groep goed bij elkaar te houden. Knap met zo'n 25 motoren.

Leuk rijden met dijkjes en weggetjes tussen de boomgaarden door.

Het is een paar dagen voor Koninginnedag en dat zul je weten ook. Een ware martelgang voor de republikein die ik ben. Elk dorp wil op geheel eigen wijze laten weten dat zij die dag eens stevig gaan vieren en hebben alles uit de kast getrokken om de boel te versieren. Oranje boven, ze kunnen het zo laten hangen voor het WK en na aanvang weer snel binnen halen. O, nee we gingen het ver schoppen dit keer.

Doet er niet toe prachtige tocht en we stoppen een keer op een strategische plek om te plassen, roken, benen strekken, etc. Daarna wee stevig door. Een klein foutje in het uitlezen van de route en we keren massaal om.

En uiteindelijk komen we op weer zo'n prachtige plek in Zoelen. Mooi terras met zon en schaduw. En een goede kaart.

Ik zit de hele dag al met een onbestemd gevoel op de motor. Voel me niet top. Het lijkt er even op dat ik geen trek heb in een uitsmijter. Dat kan ik niet maken. Toch besteld en ze hebben hier een flinke. Waren het niet 4 eieren met drie boterhammen? Hij smaakt me wel goed. En toch voel ik

me nog steeds niet top. Die as heeft toch te veel van me gevraagd. Lange dagen en veel extra gewerkt. Ik lijk wel een watje maar de komende dagen moet ik met de dochters op stap dus besluit ik tegen mijn gevoel in om af te haken.

Deze jongen gaat naar huis. En dat doet zeer want ik rijd weer lekker en het is een fantastische groep. Soms moet je toch naar het lichaam luisteren.

Thuis blijkt dat geen slecht idee. Mijn ingewanden geven er even de brui aan en volgens mij is die uitsmijter in record tempo door het lichaam heen gegaan. Na een dag ben ik weer hersteld. Net op tijd voor Plopsaland.

Jaap is zo vriendelijk geweest om iets over de middag te schrijven. Dat staat hieronder. Mijn dank is groot.

Na de lunchstop in het zonnetje met de nodige uitsmijters was het weer tijd om op te stappen, hoewel het wel erg lekker zat in het zonnetje. Er was 1 afhaker, rein en de rest vervolgde de rit naar Zoelen, reed over het Amsterdam-Rein, pardon -Rijn kanaal de neder-betuwe in. En ja hoor we konden dat gebied verlaten met een veerpontje. De schatbewaarder werd lief aangekeken, dus die trok de portemonnee en wierp zich samen met de schipper op het ritueel van koppen tellen.

Aan de overkant gekomen doemde de Grebbergen op, klaar voor een snelle bestorming. He-laas was een shovel ons voor, dus konden wij aansluiten in de file omhoog. Tijd genoeg om rond te kijken en het beeld van de erebegraafplaats op je te laten inwerken. De shovel ging weg en wij sloegen een paar leuke weggetjes in en passeerden zo Elst en Amerongen en kwamen via de Woudenbergseweg op de Utrechtse heuvelrug.

Daar in de buurt viel de groep even uit elkaar door een paar stoplichten, maar de discipline van het wachten op elkaar zat er goed in. Zo goed zelfs dat wij al een tijdje stonden te wachten op de achterblijvers, maar die kwamen maar niet.

Tot iemand op het vernuftige idee kwam weer eens koppen te gaan tellen. En toen bleek iedereen er allang te zijn.

Maar zelfs dit kon het humeur niet verpesten met zo'n stralende dag.

Dus maar weer verder langs Austerlitz over de Doornse weg, naar het eindpunt.

Dat lag bij een parkeerplaats vlak bij de A28, juist ten zuiden van Amersfoort. Daar was ook een uitspanning voor een drankje,

Henk en Paul hadden aan alles gedacht, bedankt voor de mooie rit heren! Het werd dus tijd voor afscheid nemen en huiswaarts te keren. Maar sommigen gingen eerst drankje nemen.

Tot de volgende keer.

